

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoCsp/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515203912
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2515203912.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu: JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Terézie Mecelovej v spore žalobkyne: V. A., nar. XX. V. XXXX, trvalý pobyt S. XXXX/XX, A., zastúpenej: Občianske združenie OPOS, A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688, proti žalovanej: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Piešťany z 1. októbra 2019, č. k. 7C/52/2015-95, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **r u š í a v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8100029554 zo dňa 3. júna 2010 uzavretá medzi stranami konania je neplatná. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Rozhodnutie odôvodnil ust. § 3 ods. 1, § 39, § 44 ods. 1, 2, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, 6, § 54 ods. 1, 2 OZ (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 4 ods. 8 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, § 11 ods. 1, 4 ZoSÚ (zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), § 137 písm. c) CSP (Civilný sporový poriadok č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov), § 80 písm. c) OSP (Občiansky súdny poriadok č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, účinný do 30. júna 2016). Vecne zdôvodnil, že žalobkyňa sa žalobou podanou 22. apríla 2013 domáhala, okrem určenia neplatnosti predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere, aj určenia neplatnosti zmlúv o revolvingovom úvere č. 8100050726 zo dňa 21. januára 2013, ako aj zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100010106 zo dňa 13. augusta 2008, uzatvorenej stranami konania, pričom konania o určenia neplatnosti posledných dvoch zmlúv boli vylúčené na samostatné konanie. Vecne zdôvodnil, že pri posudzovaní otázky naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení dospel k záveru, že možnosť domáhať sa takéhoto určenia vyplýva žalobkyňi s účinnosťou od 1.1.2018 aj z ust. § 11 ods. 4 ZoSÚ. Konštatoval, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere z 3. júna 2010 je absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi. Dôvodil, že ročná úroková sadzba je podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere a bola dohodnutá vo výške 70,01 %. Podľa údajov Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiach v mesiaci jún 2010 na úrovni 14,90 % ročne. Dohodnutá výška úrokov uvedená v predmetnej zmluve podstatne (takmer päťnásobne) prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk. Dlužník uzatvára zmluvu o úvere a dohodu o úrokoch obvykle z dôvodu neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Súd prvej inštancie poukázal aj na rozdielnosť údajov v časti 5 predmetnej zmluvy, ktoré sa líšili od údajov v akceptácii návrhu zo strany dodávateľa v bode 6 zmluvy. Vyplnenie bodu 6 žalovanou bolo preto novým

návrhom na uzavretie zmluvy, ktorý však žalobkyňa neakceptovala, preto nedošlo k vzniku úverovej zmluvy. Z obsahu zmluvy tiež vyplynula absencia obligatórnych obsahových náležitostí zmluvy, a to konečná splatnosť úveru a výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. f/, k/ ZoSÚ). Podľa názoru súdu prvej inštancie aj v prípade, že celková odplata za poskytnutie úveru by bola súladná s Nariadením vlády SR č. 238/2008 Z. z., predmetné nariadenie nemohlo byť prekážkou pre posúdenie zákonnosti výšky úrokovej sadzby úveru. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keďže žalobkyňa bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, vznikol jej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, voči žalovanej v konaní neúspešnej. O výške náhrady trov konania mal rozhodnúť súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná, navrhujúc jeho zmenu zamietnutím žaloby a priznaním náhrady trov konania. Odvolanie odôvodnila nesprávnym právnym posúdením veci. Pri posudzovaní primeranosti odplaty súd prvej inštancie nepostupoval podľa príslušných ustanovení OZ. Rozhodoval podľa zákona, ktorý bol v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere neplatný. Dospel tiež k záveru o neuzavretí zmluvy na základe takej okolnosti, ktorú si zmluvné strany navzájom nikdy dohodnúť nemohli. Súd prvej inštancie postupoval podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý nadobudol účinnosť 11. júna 2010, hoci na zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú dňa 3.6.2010 sa tento zákon nemohol vzťahovať, ako ani aplikovať. Žalovaná poukázala na ust. § 3 ods. 10, 11 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, z ktorých vyplýva, že posudzovanie odplaty za spotrebiteľský úver sa riadilo hodnotou určenou Nariadením vlády č. 238/2008 Z.z. Právna úprava určila iný spôsob posudzovania odplaty ako porovnaním s priemernou úrokovou sadzbou bánk. Namiesto neplatnosti celého právneho úkonu úprava stanovovala režim čiastočnej neplatnosti. Maximálna hodnota odplaty predstavovala 76% v zmysle označenej právnej úpravy. Súd prvej inštancie preto dospel k nesprávnym záverom o neplatnosti zmluvy. Hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nikdy nedojednává a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť nemôžu. RPMN sa dohodnúť objektívne nedá. Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v danom čase. Medzi tieto údaje patrí aj dátum prvého čerpania úveru. Zákonná úprava určenia RPMN, teda nielen svojím textom, ale aj spôsobom jeho určenia vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Ak by žalovaná takto nepostupovala, porušila by zákon. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje, uvádza sa len údaj o predpokladanej RPMN. Žalovaná poukázala na závery odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne 5Co/839/2016.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny. Vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Žalovanou uvádzané zmluvné dojednania sa nachádzajú na zadnej strane zmluvy, majú charakter všeobecných obchodných podmienok, obsahujúci značný počet rôznych dojednaní. Je iluzórne, že by sa priemerný spotrebiteľ s ich obsahom oboznámil. Povinnosťou žalovanej bolo uviesť podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda aj údaj o konečnej splatnosti úveru. Pre spotrebiteľa je dôležité vedieť ako dlho bude úverový vzťah trvať a kedy presne nastane konečná splatnosť úveru. Žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že na súde prvej inštancie sa viedli proti žalovanej tri súdne konania sp. zn. 7C/53/2015, 7C/134/2013, v ktorom konaní sa žalovaná odvolala a Krajský súd v Trnave rozhodnutím zo dňa 27.5.2019 sp. zn. 23Co/191/2018-237 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

4. Odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť.

5. Podľa § 161 ods. 1, 2 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

6. Podľa § 137 písm. d) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä a) o splnení povinnosti, d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

7. Podľa § 11 ods. 4 ZoSÚ spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

8. Z obsahu pripojeného spisu Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/191/2018 bolo zistené, že rozsudkom tohto súdu ako odvolacieho súdu, bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti vo výroku III. a v časti náhrady trov konania, vedenom na Okresnom súde Piešťany sp. zn. 7C/134/2013. Z rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 7C/134/2013-189 zo dňa 18.4.2018 bolo zistené, že súd prvej inštancie prejednával spor medzi totožnými stranami sporu, žalobkyňou: V. A., nar. XX. V.XXXX, trvalý pobyt S. XXXX/XX, A. a žalovanou: Profi Credit Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, pričom predmetom sporu bolo zaplatenie sumy 1.079,80 eur. Výrokom I. súd prvej inštancie zastavil konanie v časti o určenie, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8100010106 zo dňa 13. augusta 2008 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná, bezúročná a bez poplatku; výrokom II. rozhodol, že žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania o určenie, že označená zmluva je neplatná, bezúročná a bez poplatku, v rozsahu 100%; výrokom III. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.079,80 eur a výrokom IV. žalobkyni bol priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd prvej inštancie konštatoval v odôvodnení rozsudku absolútnu neplatnosť troch zmlúv o revolvingovom úvere, a to aj zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 3. júna 2010 č. 8100029554, ktorá je predmetom sporu v posudzovanej veci. Dôvodom neplatnosti bol rozpor s dobrými mravmi, keďže dohodnutá úroková sadzba v uvedenej zmluve bola vo výške 70,01 % a podľa Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková miera obchodných bánk v mesiaci jún 2010 na úrovni 13,23 % ročne. Dohodnutá výška úrokovej sadzby podstatne (viac ako päťnásobne) prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v júni 2010. Dlžník uzatvára zmluvu o úvere a dohodu o úrokoch prevažne z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedalo preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Dôvod neplatnosti sa vzťahoval na celý právny úkon, keďže sa týkal jeho podstatnej zložky. Údaje o revolvingovom úvere v bode 5 sa líšili od údajov o schválenom revolvingovom úvere v bode 6. Vyplnenie bodu 6 žalovanou je novým návrhom na uzavretie zmluvy, čo však žalobkyňa neakceptovala, preto nedošlo k vzniku úverovej zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu. Z obsahu predmetnej zmluvy o úvere bola zistená aj absencia obligatórnych obsahových náležitostí zmluvy, a to konečná splatnosť úveru a výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. f/, k/ ZoSÚ).

9. Súd je povinný skúmať procesné podmienky v ktoromkoľvek štádiu konania, ak kedykoľvek v priebehu konania súd zistí nedostatok procesnej podmienky, postupuje v konaní podľa toho, či ide o nedostatok podmienky konania, ktorý je odstrániteľný alebo neodstrániteľný (§ 161 CSP).

10. Medzi negatívne procesné podmienky sa zaraďuje prekážka rozhodnutej veci (prekážka rei iudicatae), ktorá je neodstrániteľným nedostatkom procesnej podmienky konania a vždy vedie k zastaveniu konania.

11. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci je vymedzená dvoma kritériami, a to totožnosťou osôb (sporových strán) a totožnosťou predmetu konania.

12. Z hľadiska skúmania procesných podmienok prekážky litispendencie a prekážky rei iudicatae vykazuje osobitnosti aj vzťah určovacej žaloby a žaloby na plnenie, ak je právnym dôvodom žaloby na plnenie porušenie práva, ktoré má byť deklarované určovacou žalobou. Ide o prípad, keď je určovací žalobný nárok prejudiciálnou otázkou pre žalobný nárok na plnenie. Žalobný nárok na plnenie konzumuje určovací žalobný nárok. Žaloba na plnenie vytvára potom prekážku litispendencie pre určovaciu žalobu. Rovnako platí, že rozsudok o žalobe na plnenie (tak vyhovujúci, ako aj zamietajúci) je pre určovaciu žalobu prekážkou rei iudicatae (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 501 s.). Žaloba na plnenie je procesne prípustná, ak už bolo o určovacej žalobe právoplatne rozhodnuté. Ak bola podaná určovacia žaloba a následne aj žaloba na plnenie, znamená to, že došlo k porušeniu práva, inak by žalobcom tvrdený nárok na plnenie nevznikol (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová,

S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 501 s.).

13. V prejednávanej veci ide o prípad, kedy súd prvej inštancie meritórne určovacím výrokom rozhodol (1. októbra 2019) napriek tomu, že v konaní vedenom pred súdom prvej inštancie pod sp. zn. 7C/134/2013 sa rozhodlo výrokom na plnenie, v dôsledku neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8100029554 zo dňa 3.6.2010, určenia ktorej sa žalobkyňa domáha v tomto spore. V samostatne vedenom konaní teda súd prvej inštancie už riešil ako prejudiciálnu otázku neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 3. júna 2010 č. 8100029554 (totožnej zmluvy), pričom dôvody neplatnosti predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa javili byť rovnaké (ako aj argumentácia súdu prvej inštancie, týkajúca sa dôvodov neplatnosti zmluvy, bola takmer totožná).

14. Odôvodnenie napadnutého rozsudku o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, takmer doslovne konštatovalo dôvody neplatnosti predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyslovené v označenom rozsudku na plnenie. Ak súd prvej inštancie rozhodol v inom súdnom konaní (v dôsledku vylúčenia konania o určenie neplatnosti ďalších dvoch zmlúv o revolvingovom úvere na samostatné konanie), posudzujúc predmetnú určovaciu žalobu s rovnakým obsahom medzi totožnými stranami a vo veci vydal meritórne rozhodnutie, bolo povinnosťou súdu prvej inštancie v danej veci, zaoberať sa osobitosťou procesných účinkov žaloby na plnenie vo vzťahu k určovacej žalobe. Hoci z osobitného právneho predpisu (§ 11 ods. 4 ZoSÚ) vyplýva právo spotrebiteľa domáhať sa pred súdom určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vzhľadom na oddelene vedené súdne konania s rovnakým obsahom v dotknutej časti, totožnými stranami, bolo nevyhnutné, aby sa súd prvej inštancie zaoberal aj procesnou podmienkou prekážky rei iudicatae (aký význam by mal vyhovujúci rozsudok pre žalobkyňu, vrátane jeho užitočnosti).

15. Z dôvodu, že súd prvej inštancie sa právoplatne posúdenou a riešenou neplatnosťou predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v inom súdnom konaní (formou predbežnej otázky), nezaoberal a s tým súvisiacou procesnou podmienkou konania (aby nedošlo k duplicitnému súdnemu rozhodnutiu), rozhodnutie súdu prvej inštancie postrádalo argumentačný základ, ktorého správnosť by odvolací súd mohol preskúmať.

16. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napríklad sp. zn. I. ÚS 265/05) pokiaľ súd dospeje k rozhodnutiu bez toho, aby sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre toto rozhodnutie, treba rozhodnutie súdu považovať za arbitrárne, teda za rozporné s článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb.). Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu (napríklad sp. zn. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 209/04). Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04).

17. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napríklad Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku súdu vo vnútroštátnych podmienkach Slovenskej republiky ustanovuje § 220 CSP. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Ústavne konformným výkladom ustanovenia § 220 CSP pritom treba dospieť k záveru, že s požiadavkami v ňom uvedenými je v rozpore aj úplný, či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práva na tento argument (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 410/03).

18. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie, ktorým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

19. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní, v intenciách vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu, pripojiť spis Okresného súdu Piešťany sp. zn. 7C/134/2013 a následne skúmať procesnú podmienku konania prekážku právoplatne rozhodnutej veci (rei iudicatae), ktorá je neodstrániteľným nedostatkom procesnej podmienky konania a vedie k jeho zastaveniu.

20. Právoplatný rozsudok o žalobe na plnenie, vytvára z hľadiska identity predmetu konania prekážku veci rozsúdenej, pre konanie o žalobe na určenie, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je, vychádzajúc z rovnakého skutkového základu (porov. R 110/2003, rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/42/2006).

21. Súd prvej inštancie sa bude zaoberať uplatneným nárokom žalobkyňou aj z hľadiska dôvodov opodstatnenosti vyhovujúceho rozsudku pre žalobkyňu v prejednáwanej veci (vzhľadom na právne posúdenie neplatnosti predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v inom súdnom konaní a rozhodnutí).

22. Pri písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia bude súd prvej inštancie, v intenciách vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, postupovať v súlade s ustanovením § 220 CSP a preskúmateľným spôsobom vyjadriť skutkové zistenia a právne závery, na základe ktorých vec posúdil a rozhodol.

23. Svoj právny záver zdôvodní zo zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania, vrátane žalobkyne, dá odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (rozhodnutia Ústavného súdu napr. sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).

24. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

25. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.